

ת"פ 46267/03/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 46267-03-16 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כבוד השופטת דנה אמיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טל הוד

ב"כ הנאשם עו"ד שירלי ינאי

הנאשם בעצמו

[הדיון מתורגם לשפה האמהרית באמצעות מתורגמן/נית ביהמ"ש]

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש] תשמ"ב - 1982, אני מודיעה על זיכוי של הנאשם מעבירת האיומים המיוחסת לו בכתב האישום.

תמצית כתב אישום

1. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן מיום 8.7.2018 (להלן: "**כתב האישום**") ביום 2015 בשעה 15:00 או בסמוך לכך, בזמן שהמתלוננת, אשתו של הנאשם, נחה בחדרה בדירת בני הזוג ב++++, נכנס הנאשם לחדרה ומשך ממנה את השמיכה בפתאומיות. כשהתעוררה בבהלה התווכח איתה על הלוואה שלקחה ואיים עליה שיהרוג אותה בכוונה להפחידה או להקניטה. בגין האמור הואשם הנאשם בביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

תשובת הנאשם לאישום

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום. לטענתו לא אמר את הדברים ולא איים על המתלוננת.

עמוד 1

גדר המחלוקת

3. משמיעת הראיות בתיק עולה כי מוסכם על הצדדים שהנאשם נכח בעת האירוע בדירה וכי בני הזוג התווכחו על סכום כסף שהמתלוננת משכה מהבנק, כשברקע רצונה של המתלוננת להתגרש מהנאשם. המחלוקת נוגעת לשאלה האם איים הנאשם על המתלוננת ואמר לה שיהרוג אותה.

עיקר ראיות הצדדים

4. על פי גרסת המתלוננת, האירוע ארע לאחר שהמתלוננת חזרה מעבודתה ונחה בשעה 15:00 לערך. לדבריה, הוציאה כסף מהבנק על מנת להתקין סורגים בחלון הדירה מתוך דאגה שילדיה יפלו. עוד הוסיפה כי עדכנה את הנאשם מראש, יום קודם, שבכוונתה לקחת הלוואה בסך ₪ 10,000 מהבנק אך הנאשם סירב. לדבריה, בעת שנחה במיטה הגיע הנאשם, משך את שמיכתה ואמר: **"תביאי את הכסף שלקחת, אם לא אני אהרוג אותך במקום, הוא אמר לי. הוא אמר: את לקחת את הכסף בשביל לעשות משהו למשפחה שלך. נכון? בשביל לטייל עם גברים. בשביל זה הוצאת את הכסף הוא אמר. הוא איים עלי: את רוצה לטייל עם הגברים בשביל זה הוצאת את הכסף"** (עמ' 10 ש' 4-1 לפרוטוקול). בחקירתה נגדית כשנשאלה אם דברים אלה הם בגדר איום השיבה **"אני לא יודעת. אני מפחדת נורא. נכנס לי הפחד למוח"** (עמ' 12 ש' 13-14 לפרוטוקול). עוד הוסיפה כי הנאשם היה עצבני מאוד, והיא התקשרה למשטרה ומסרה שהנאשם איים עליה. המתלוננת פרטה כי בנה היה בבית בעת האירוע, כיוון שישנה, אינה יודעת באיזה חדר בדיוק (עמ' 13 ש' 26 לפרוטוקול) (למרות שבהודעתה במשטרה מסרה שהיה בחדר) והוסיפה כי כשהתקשרה למשטרה היה בנה בסלון. עוד מסרה: **"התעוררתי וברחתי למרפסת, התקשרתי (למשטרה - הערה שלי ד.א.) והוא כבר בסלון הבן שלי היה בסלון"** (עמ' 13 ש' 32 לפרוטוקול). כן ציינה שהסלון וחדר השינה אינם קרובים, הבית אינו גדול אך צר וארוך, ופרטה כי בחדרו של בנה יש טלוויזיה שתמיד פועלת (עמ' 14 ש' 11 לפרוטוקול). לדבריה, בעת האירוע היה רעש מהטלוויזיה בסלון.

5. המתלוננת פרטה אודות מערכת יחסיה עם הנאשם, רצונה להתגרש ממנו וסירובו, סיפרה כי פתחה תיק ברבנות לפני כשלוש שנים או שנתיים, שאינה ישנה עם הנאשם או מדברת אתו והיא נשארת בבית בשביל הילדים. לטענתה הנאשם מאיים ומפחיד אותה כל הזמן. בעת חקירתה הנגדית שבה וטענה: **"הוא אומר לי אני אהרוג אותך, אני ארצח אותך. כשאני חוזרת בלילה מהעבודה הוא ממתיק לי והוא מאיים ומפחיד אותי"** (עמ' 12 ש' 11-12 לפרוטוקול). כן טענה כי במועד האירוע אמר לה הנאשם **"תביאי את הכסף מה שמשכת מהבנק. אם לא תתני לי ביד - אני במקום ארצח אותך"** (עמ' 12 ש' 28 לפרוטוקול). המתלוננת אישרה עוד כי בסופו של יום לא התקינה סורגים בכסף שמשכה מהבנק, לדבריה קנתה בכסף שהוציאה מהבנק אוכל לילדים.

6. מטעם המאשימה הוגש **ת/4** - הקלטת שיחת המתלוננת למוקד 100 והתמליל. עוד מטעם המאשימה הוגש **ת/2** דוח פעולה מיום האירוע. על פי המפורט בו פגש השוטר רחמים למטה את בנם של הנאשם והמתלוננת, ++++, אשר סיפר לו כי אמו מושכת כספים רבים וכי אביו אף גילה שאמו בוגדת בו. לדבריו הנאשם "חופר" למתלוננת והיא לא מקשיבה לו. בתשאול שערך בדירה מסרה לו המתלוננת כי הנאשם איים שיהרוג אותה והיא חוששת מפניו כי לקחה הלוואה והוא טוען שהיא בוגדת בו. המתלוננת ביקשה להגיש תלונה בגין איומים תוך ששללה כי הותקפה. בדוח אף צוינה התרשמות השוטר רחמים לפיה המתלוננת נראתה מפוחדת. בתשאול הנאשם מסר הנאשם כי גילה שהמתלוננת בוגדת בו, מושכת כספים ומבזבזת ושלל כי איים עליה. השוטר ציין בדוח הפעולה כי לא נראו סימני אלימות על הנאשם והמתלוננת וכי הדירה נראתה מסודרת.

7. מטעם המאשימה הוגש דוח העימות בין המתלוננת לנאשם מיום 5.1.2016 - ת/5. על פי המפורט בו טען הנאשם כי לא ידע שהמתלוננת מתכוונת לקחת הלוואה ולמד על כך מתדפיס בנק שהוציא. המתלוננת טענה כי הנאשם לקח לה את המשכורת ואמר לה שאין לו כסף לצרכי הבית ועל כן נטלה את ההלוואה. לדבריה אמרה לנאשם שתיקח הלוואה של 10,000 ₪ אך הוא לא האמין לה. עוד פירטה כי בעת האירוע לקח לה הנאשם את השמיכה **"ואמר לי את הולכת לבית מלון את הולכת עם מישהו אני פחדתי הוא אמר משהו רעה לא טובה"** (ש' 27-28). כשנשאלה שוב מה אמר לה הנאשם חזרה ואמרה: **"את רוצה ללכת לבית מלון עם גבר בגלל זה לוקחת כסף"** (ש' 30). לאחר שנשאלה האם אמר לה הנאשם שיהרוג אותה כפי שסיפרה הוסיפה **"כן הוא אמר לי שרמוטה אני יהרוג אותך את מוציאה כסף"** (ש' 34). הנאשם הכחיש כי אמר את הדברים ופירט כי בנו היה בבית והוסיף **"שאלתי אותה למה הוצאת את הסכומים האלה היא אמרה מה אכפת לך אני אזמין משטרה"** (ש' 39). כשנשאלה המתלוננת למה הזמינה משטרה השיבה **"פחדתי לקח לי את השמיכה הוא אמר את הולכת עם מישהו אחר שרמוטה. אנחנו כל הזמן מתווכחים"** (ש' 43-44). המתלוננת מסרה שהיא רוצה להתגרש והנאשם אישר כי לא רצה להתגרש, לדבריו, כי לא רצה להרוס את הבית.

8. **בת/1**, הודעת הנאשם באזהרה מיום 23.11.15 הכחיש הנאשם כי אמר למתלוננת שיהרגה. הנאשם פירט כי המתלוננת נטלה הלוואה, לאחר שנטלה הלוואה נוספת בעבר וחשבה שלא ידע כי מסמכיו אבדו. כשגילה אודות ההלוואה התווכח עם המתלוננת ושאל למה הוציאה את הכסף. לדבריו תשובתה הייתה **"מה אכפת לך אני לא מדברת איתך"** והוסיף **"שום דבר לא דיברנו יותר וישר התקשרה למשטרה"** (ש' 16). עוד הוסיף כי בנו בן ה-18 היה בבית. הנאשם הכחיש כי משך למתלוננת את השמיכה. בנוסף סיפר אודות המחלוקת ביניהם בקשר לאחד מילדיהם.

9. בעת עדותו בבית השפט חזר הנאשם על גרסתו: **"אני הבאתי תמצית חשבון של חשבון בנק הביתה. שאלתי אותה: למה לקחת הלוואה גדולה?"** **"מההלוואה הראשונה היא משכה 13,000 ₪ ומההלוואה השנייה 10,000 ₪."** **"ההלוואה השנייה אני שאלתי אותה למה היא משכה שוב 17,000 היא אמרה לי בהתחצפות כזה: מה אכפת לך?"** **"הבן שלי היה גם יחד איתי. ואני הייתי המום שהיא התקשרה למשטרה."** (עמ' 19 ש' 1-10 לפרוטוקול). לדבריו: **"אני בחיים לא אימתי עליה"** (עמ' 19 ש' 14 לפרוטוקול). **"אני לא אמרתי לה שרמוטה. אני גם לא אמרתי לה שאני אהרוג אותה. אני לא מוכן שיצא לי מהפה דברים לא יפים"** (עמ' 21 ש' 20-21 לפרוטוקול). עוד טען: **"שום דיבור לא דיברנו. ישר היא הזמינה משטרה. היא אמרה לי: מה אכפת לך זה שלקחתי כסף? אחרי שבאו המשטרה ולקחו אותי, הילדים שלי באו איתי"** (עמ' 20 ש' 31-32 לפרוטוקול). לשאלת בית המשפט השיב כי המתלוננת הייתה בסלון כשהתקשרה למשטרה (עמ' 22 ש' 31 לפרוטוקול). לדבריו, בנו +++ היה בבית, בחדר הקטן, וניתן לשאול אותו באשר לאירוע ושירטט את מבנה הדירה (נ/1). **"היה לו חדר קטן. שאפילו אין לו דלת. אני הבאתי איזשהם דברים כדי לעשות דלת אבל אי אפשר לסגור אותה וזה היה פתוח. אז כשהיא התקשרה למשטרה והוא אמר לה: למה כל פעם את מתקשרת למשטרה ומציקה לאבא. והילד ירד בשביל להחזיר את המשטרה"** (עמ' 20 ש' 20-26 לפרוטוקול). הנאשם לא ידע האם בנו ראה טלוויזיה בעת האירוע והוסיף: **"אני חושב שהטלוויזיה לא עובדת אבל אני לא בטוח."**

10. מטעם ההגנה העיד בנם של הנאשם והמתלוננת, ++++, אשר פירט תחילה כי יחסיו עם אמו המתלוננת טובים כיום אף יותר מאשר עם אביו, הגם שמאז האירוע ועד לפני 4 חודשים כשחזר הביתה היחסים לא היו טובים, לא היה ביניהם קשר מאז הגשת כתב האישום והיא אף הגישה תלונה כנגדו במשטרה. לדבריו, אינו רוצה שהוריו יפגעו, הוא

אוהב את שניהם ומבקש לומר את האמת כי היה בבית בעת האירוע. ++++ פירט אודות יחסיהם העכורים של הוריו והמחלוקות ביניהם. לדבריו אביו רגוע ומנסה לסדר את העניינים ואמו עושה את הבעיות. עוד הוסיף כי בשל רצונה להתגרש הוציאה כנגד אביו צו עיכוב יציאה מן הארץ וסגרה את חשבון הבנק שלו. באשר להודעה שמסר במשטרה, הבהיר כי מסר פרטים אודות מערכת היחסים בין הוריו ומה שקורה בבית.

11. וכך פירט אודות האירוע: "הייתי בבית. אבא שלי הגיע הביתה. אני הייתי בחדר. אמא הייתה בחדר שלה ושל אבא. החדר הוא מטר מהחדר שלי. זה קרוב מאוד, זה צמוד, זה אותו קיר, קיר משותף...אבא הגיע עם דף חשבון של הבנק. הוא גילה שמשכו 17,000 ₪. הוא נכנס לחדר של אמא, שואל אותה: למה לקחת את הכסף הזה? היא שתקה לו. לא ענתה לו. אני שמעתי את הכול. הדלת הייתה פתוחה. כמו שאמרתי מטר זה החדר. הכול שמעתי. הוא נכנס ואומר לה: למה לקחת 17,000 ₪, גם ככה אנחנו בחובות, אין לי כסף אפילו לקנות אוטו. אין לנו כסף, בשביל מה 17,000 ₪. ואז היא אמרה לו באמהרית: "טאואין"- תעזוב אותי כבר". היא לא רצתה להגיד לו למה היא לקחה את הכסף. הוא שאל אותה שוב ושוב. ברגוע לא בעצבים, אבא שלי אף פעם לא צועק. למה? למה? אנחנו עובדים קשה? שנינו עובדים קשה. בשביל מה 17,000 ₪? ואז היא ענתה לו בשביל לתקן את התריסים. הוא אמר לה 17,000 ₪ זה לא נשמע לי הגיוני, בזה אנחנו יכולים לקנות אפילו רכב. אפשר לעשות את זה יותר בזול. אין בעיה אפשר לסדר את זה. אבל קודם שיהיה לנו מספיק כסף. כי גם קודם אני חושב שהיא לקחה איזושהי הלוואה, אני לא זוכר. הוא אמר לה: אפשר לעשות את זה ביותר זול, ואז היא אמרה לו: הנה, קח את הכסף שלך. וזרקה את הכסף ואז התקשרה למשטרה." (עמ' 24 ש' 8-21 לפרוטוקול). לדבריו: "היא יצאה לסלון ולפני שהמשטרה הגיעה היא זרקה את הכסף, אני חושב שזה היה אחרי הטלפון. זה היה לפני המון זמן. אתם שואלים אותי פרטים קטנים."

12. ++++ הבהיר כי היה בחדר בעת האירוע וכשאמו התקשרה למשטרה יצא לסלון. עוד השיב כי הטלויזיה בחדרו איננה עובדת. לדבריו ++++ אמו התקשרה למשטרה מהטלפון הנייד שלה. לדבריו "המשטרה התעכבה קצת ואז הם התקשרו שוב אליה, ואני עניתי להם בטלפון שלה: אתם לא צריכים להגיע, זו טעות. ואז אני הייתי צריך לרדת לשם. הם אמרו לי: אנחנו בכל זאת צריכים לבדוק מה קורה בבית. אני ירדתי למטה, ועליתי עם השוטרים לבית. הם לא ידעו בדיוק את הכתובת, אז הראיתי להם" (עמ' 24 ש' 23-26 לפרוטוקול). כשעומת עם כך שחלק מהפרטים אותם פירט בעדותו לא פורטו על ידי הנאשם השיב ++++ כי לאביו "קצת קשה להסביר את הדברים האלה" והוא אדם מבוגר אשר חווה קשיים והוסיף: "בעיקר הוא לא התלונן עליה. והוא אפילו לא צעק עליה. הוא לא איים עליה. לא קילל אותה, לא צעק עליה ולא שום דבר אחר" (עמ' 28 ש' 4-7 לפרוטוקול). ++++ דחה את הטענה לפיה הגיע להעיד לטובת אביו ללא קשר לאמת והשיב בהקשר זה שלאביו לא מגיע להסתבך ושהוא אוהב את שני הוריו והוסיף "לשאלת בית המשפט - אני אמרתי את הדברים כי זה מה שהיה. את כל האמת" (עמ' 27 ש' 19 לפרוטוקול).

13. בעת מתן עדותו, במהלך החקירה הנגדית, הגישה המאשימה את הודעת ++++ מיום 23.11.2015 (אשר סומנה בטעות ת/6 ותסומן עתה ת/6א) ותמחה כיצד לא פירט שם את הפרטים שמסר בבית המשפט. על פי המפורט בת/6 פירט ++++ אודות יחסי הוריו והמחלוקות ביניהם וניכר היה כי הוא מצדד באביו הנאשם. לדבריו אמו כל הזמן מזלזלת ומקללת את אביו ואיננה אוהבת אותו. ++++ אכן לא התייחס בהודעה לאירוע הנדון ואף לא נשאל לגביו, אך נשאל האם אביו איים או תקף את אמו והשיב בשלילה. בנוסף מסר שאמו לא תקפה או איימה על אביו אך ציין כי אמו שוברת דברים בבית מעצבים וכל יום מקללת ומשפילה את אביו.

דין והכרעה

14. מבחינת עדויות העדים עולה כי שלושת העדים העידו אודות ויכוח בין המתלוננת לנאשם, שהוא חלק מסכסוך ארוך ביניהם, שעניינו, בין היתר, כסף ועצמאות האם. התרשמותי לאחר שמיעת עדויות המתלוננת והנאשם היא כי כל אחד מהם פירט את פרטי האירוע באופן מגמתי במידה כזו או אחרת, על מנת להדגיש את אחריותו של השני. באשר למתלוננת, לא הובאו בפני ראיות התומכות בגרסתה לפיה איים עליה הנאשם כי יהרוג אותה, והמאשימה למעשה מבקשת כי ארשיע את הנאשם בהסתמך על עדותה היחידה. הגם שניתן להרשיע נאשם על סמך עדות יחידה, כידוע, טרם הרשעה כאמור, על בית המשפט מוטלת חובת האזהרה העצמית ועליו אף לנמק מדוע בחר לעשות כן.

15. לאחר בחינה מדוקדקת של עדות המתלוננת לא מצאתי לתת בה את אותו אומן נדרש לצורך הרשעה על סמך עדות יחידה, זאת אף בראי ראיות נוספות אשר הוצגו. בנסיבות אלה מצאתי כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את ביצוע העבירה ונותר אצלי לכל הפחות ספק באשר לאמיתות גרסתה של המתלוננת ביחס לאיום הנטען. על כן יש לזכות את הנאשם.

16. התרשמותי משמיעת עדות המתלוננת הייתה כי עדותה הייתה מגמתית כאמור וכי העצימה את הוויכוח שהתנהל בינה לבין הנאשם ולא השתכנעתי כי מילות האיום נאמרו מפיו. יש לתת את הדעת לכך שלאחר שטענה כי הנאשם איים שיהרוג אותה, במקום אחר בעת עדותה מסרה כי הנאשם אמר לה שירצח אותה במקום, בסוג של הגזמה ביחס לגרסתה קודם לכן. גם אם אייחס את הקושי המפורט לקשיי שפה של המתלוננת, גרסתה של המתלוננת אף נסתרה בנקודות מסוימות בראיות המאשימה עצמה. כך לדוגמא, המתלוננת טענה כי ברחא למרפסת להתקשר למשטרה, ואולם משמיעת הקלטת מוקד 100 (ת/4) נשמעת המתלוננת כמי שנמצאת בתוך הבית, כגרסת הנאשם ו+++ , ללא כל רעשי רקע (רעשי טלוויזיה או רעשי רחוב). בנוסף, ברקע נשמע קול חלש של גבר כך שלא הייתה לבדה. עוד יש לציין בהקשר זה כי התרשמותי היא, לאחר שהאזנתי לשיחה, כי המתלוננת לא נשמעה לחוצה או במצוקה כשהתקשרה למשטרה, זאת בניגוד להתרשמות המוקדנית המתוארת בת/6 (וכן בתיאור פרטי המקרה בהתאמה ת/2). בנסיבות אלה קביעתי היא כי ת/4, השיחה למוקד 100, ודוח הפעולה ת/2, שם ציין השוטר רחמים כי המתלוננת נראתה מפוחדת (שהיא אף סוג של עדות סברה), אינן ראיות חיצוניות שדי בהן, מבחינת עוצמתן כדי לתמוך בתלונתה של המתלוננת.

17. טענתה של המתלוננת לפיה הטלוויזיה רעשה בעת האירוע (כשהרושם היה שגרסה זו מכוונת כנגד טענה לפיה בנה +++ שמע את פרטי האירוע) לא מתקבלת על ידי. מעדות +++ עולה כי +++ היה בחדרו בעת האירוע וכי הטלוויזיה בחדרו הייתה תקולה, בניגוד לגרסתה. בנוסף ובפרט, על פי עדותו של +++ , שחדרו סמוך לחדר הוריו על פי דבריו, בהם מצאתי ליתן אומן, וכן נ/1 וגרסת הנאשם, לא נשמעו מפיו של הנאשם מילות האיום הנטענות.

18. בעדותו של +++ ניכרו סימני אמת, ואף ניכר היה כי עדותו לא תואמה עם אביו הנאשם, משפירוט האירוע על ידו כלל פרטים שחלקם תומכים בגרסת המתלוננת, אשר הושמטו על ידי אביו בעת עדותו. כך לדוגמא תמכה גרסתו בטענת אמו המתלוננת לפיה הוציאה את הכסף מהבנק לשם התקנת סורגים, ובטענה כי אמרה את הדברים לנאשם בעת האירוע. בנוסף, +++ ייחס לאביו הנאשם אמרות שונות כמפורט בעדותו הגם שהנאשם טען כי לא דיבר כלל. אמנם ניכר היה כי +++ תומך באביו וסבור כי הוא הצד הצודק בסכסוך בין ההורים. יחד עם זאת, וודאי שאין באמור כדי להביא למסקנה אוטומטית לפיה שיקר בעת עדותו והתרשמותי היא כאמור כי גרסתו באשר לאירוע היא

המדויקת ביותר מבין שלוש הגרסאות אשר נשמעו. אבהיר כי גם אם הייתי מוצאת שאין לתת משקל ממשי לעדותו של ++++, לאור התרשמותי מעדות המתלוננת, בה לא מצאתי לתת אמון מלא ומוחלט, ובשים לב לכך שהמדובר בעדות יחידה, היה מקום להורות על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

19. טרם סיום, באשר לעדות המתלוננת, יש להבהיר עוד: התרשמותי היא כי עדות המתלוננת הייתה אוטנטית ביחס לתחושות החשש שהיא חשה במסגרת מערכת יחסיה הכללית עם הנאשם ויתכן שאף במהלך האירוע המפורט בכתב האישום. התרשמתי כי בפן הסובייקטיבי חווה המתלוננת עצמה ככלואה בקשר עם הנאשם ויתכן שאף חוששת מפניו. יחד עם זאת, ברור שאין מקום להרשיע את הנאשם על בסיס תחושות סובייקטיביות כלליות של המתלוננת, מקום בו ביצוע העבירה על ידו בהתאם לעובדות המפורטות בכתב האישום או בכלל לא הוכח ולא הוכחו רכיבי עבירת האיומים. גם אם חששה המתלוננת מהנאשם בעת הוויכוח עמו ביום האירוע, אשר על פי קביעתי לא כלל את מילות האיום ואת היסוד הנפשי הנדרש אצל הנאשם, אין בכך כדי להקים עבירה פלילית של איומים.

20. נוכח המפורט לעיל, אני מורה על זיכוי הנאשם.

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ט, 10 דצמבר 2018, במעמד הצדדים